

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobcu: **M. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Drieňová 22, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia bývalého Krajského úradu v Prešove, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. 2006/06546/ 02/Cm zo dňa 17. augusta 2006, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 14/2007-51 zo dňa 11. decembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 14/2007-51 zo dňa 11. decembra 2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č.k. 1 S 14/2007-51 zo dňa 11. decembra 2007 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu žalobcu proti rozhodnutiu bývalého Krajského úradu v Prešove, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. 2006/06546/02/Cm zo dňa 17. augusta 2006, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu v S., odboru všeobecnej vnútornej správy, č. 2006/01335-07/197,198-Pr zo dňa 31. mája 2006 a odvolanie žalobcu bolo zamietnuté; účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutím

Obvodného úradu v S., odboru všeobecnej vnútornej správy, č. 2006/01335-07/197,198-Pr zo dňa 31. mája 2006 (ďalej rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu) bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch), ktorého sa dopustil tým, že v presne nezistenom čase koncom mesiaca apríl 2006 v ateliéri V. G., ktorý sa nachádza v hoteli R. v S., tomuto nadával, že je tyran manželiek a zlodej manželiek, taktiež dňa 2. mája 2006 dal za stierač motorového vozidla V. G. papier s tromi nápismi „F. V. G. zlodej a tyran manželiek“ a to zopakoval dňa 4. mája 2006 vylepením uvedeného nápisu na dvere jeho ateliéru, teda úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním, za čo bolo žalobcovi podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) a § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch uložené pokarhanie; podľa ustanovenia § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch bol žalobca povinný uhradiť trovy správneho konania vo výške 4,50 € (pôvodne 150 Sk). Zároveň bolo citovaným rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zastavené konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť V.G., na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase koncom mesiaca apríl 2006 vo svojom ateliéri, ktorý sa nachádza v hoteli R. v S., vulgárne vynadal a päšťou ruky udrel do oblasti tváre žalobcu; konanie bolo zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané (§ 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch).

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že z administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca sa k spáchaniu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu priznal a pre jeho uznanie za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu iným hrubým správaním je nepodstatné, že toto svoje správanie sám žalobca za priestupok nepovažuje.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že krajský súd nekonal stopercentne, ale jednostranne. Žiadal preskúmať podpis JUDr. P. D., ktorý sa nachádza na rozhodnutí bývalého krajského úradu. Je toho názoru, že nečitateľný podpis JUDr. P. D. nie je jeho podpisom a taktiež, že bol na dovolenke nepotvrdil čerpanie dovolenky, kde na dovolenkovom liste nie je žiadne čerpanie dovolenky. Takisto žiadal preskúmať výpovede svedkov na polícii, kde nevy povedal. Túto časť krajský súd nepreskúmal. Dôvod zastavenia konania proti V.G. bol jednostranný a súd neskúmal konanie prvostupňového správneho orgánu, kde sa dopustil krivej výpovede a zosmiešňovania. Krajský súd podľa jeho názoru nekonal v súlade so Správnym poriadkom; bolo mu odopreté právo na výpoveď svedka Mgr. L. V. a konfrontácia v konaní. Prvostupňový správny orgán nepovolil dokazovanie tým, že v miestnosti pojednávania bol Ing. A. P. a zapisovateľka a jeden

vypovedajúci. Bolo porušené ustanovenie § 32 ods. 1, § 33 ods. 1 a ods. 2, § 34 ods. 2 § 3 ods. 2 a ods. 4 Správneho poriadku. Poukázal na to, že priestupok mu nebol dokázaný. F. V. G. Z. a T. M. je proti obchodnému menu V. G. Fotoateliér A. a nie proti jeho osobe, ktoré by narušovalo medziľudské vzťahy. Podanie dôkazu o jeho súdnom treste kvôli žalobcovej manželke a dôkazu žalobcovej nevinu bol odmietnutý.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Rozsudok krajského súdu považuje za zákonný a stotožňuje sa s dôvodmi uvedenými v rozsudku. Tvrdenie žalobcu, že ním napísané nápisy: „F.V. G. zlodej a tyran manželiek“ nesmerovali proti osobe V.G., ale proti obchodnému menu jeho fotoateliéru, považuje za účelové, s cieľom neposudzovať ním spáchaný skutok ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že tieto nápisy smerovali proti osobe V.G., čo dokazuje aj sám žalobca vo svojom odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 22. apríla 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 250ja ods. 2, § 250i ods. 2, § 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

V správnom súdnictve súdy preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 SŽ-o-KS 92/2006 zo dňa

20.júna 2006, sp. zn. 2 Sžo 83/2007 zo dňa 25.júna 2008, sp. zn. 2 Sžo 133/2007 zo dňa 1.augusta 2008).

Z pripojeného administratívneho spisu č. 2006/01335 odvolací súd zistil, že V. G. dňa 3.mája 2006 oznámil na Obvodnom oddelení Policajného zboru v S. spáchanie priestupku podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, z ktorého sú podozriví žalobca a V. G. Skutková podstata priestupku bola vymedzená tak, že v presne nezistenej dobe koncom apríla 2006 prišiel žalobca do ateliéru V. G., ktorý sa nachádza v hoteli R. vo S., a začal V. G. nadávať, že je tyran manželiek a zlodej manželiek, pričom ho fyzicky nenapadol, načo ho V. G. päťou pravej ruky udrel do oblasti tváre, pričom mu nespôsobil žiadne poranenie a tiež mu vulgárne vynadal; žalobca si pre rozrušenie nadávky nepamätá. Tento konflikt sa udial bez svedkov. Žalobca dal V. G. za stierač auta aj papier A4 s tromi nápismi: „F. V. G. zlodej a tyran manželiek“ a to zopakoval vylepením uvedeného nápisu na dvere ateliéru V. G. (správa o výsledku objasňovania priestupku Obvodného oddelenia Policajného zboru v S. č. ORP-P-193/PP-2-2006 zo dňa 10.mája 2006).

Zo zápisnice o prejednávaní priestupku pred Obvodným úradom v S. č. 2006/01335-05/197-Pr. zo dňa 31.mája 2006 a č. 2006/01335-05/198-Pr. zo dňa 31.mája 2006 vyplýva, že žalobca koncom apríla 2006 bol vo fotoateliéri A. u pána G., kde hľadal svoju manželku Mgr. L. V. Po príchode do ateliéru sa pána G. spýtal, kde je jeho manželka, na čo mu odpovedal, že tam nie je. Nakoľko asi pred rokom svoju manželku u pána G. našiel, išiel k zadným dverám fotoateliéru, kde sa mohla podľa jeho názoru zdržiavať. V.G. ho chytil za ruku a nechcel ho pustiť ďalej, pán G. ho sotil a žalobca spadol na zem. Žalobca zavolať na manželku, ona vyšla von a spolu odchádzali. V. G. však hneď za žalobcom chcel zatvoriť dvere, aby Mgr. L.V. mohla zostať v ateliéri, ale žalobca dal nohu medzi dvere. V. G. potom žalobcu udrel do tváre, on úder neopätoval a odišiel spolu s manželkou. Na konkrétne vulgárne nadávky zo strany V. G. si nepamätá, pretože bol veľmi rozrušený. Žalobca uviedol, že je pravda, že dňa 2.mája 2006 dal V. G. za stierač jeho auta list s tromi nápismi „F. V. G. zlodej a tyran manželiek“. Urobil tak preto, lebo V. G. mu rozbíja manželstvo, kradne mu manželku, ktorej rozpráva, že nebol vo väzení, žalobca však vie, že bol podmiennečne odsúdený za týranie vlastnej manželky. Chce len toľko, aby V. G. dal jeho manželke aj im všetkým pokoj. V. G. popiera, žeby žalobcu udrel do tváre a žeby mu nadával.

Vo veci bola vypočutá svedkyňa Mgr. L. V., ktorá uviedla, že koncom apríla 2006 bola na káve vo fotoateliéri A. p. G., keď asi o 15.30 hod prišiel jej manžel a cez zatvorené dvere počula výmenu názorov medzi manželom a V. G. Nepočula však, žeby V. G. vulgárne nadával jej manželovi alebo ho udrel; skôr žalobca kričal

na jej osobu. V. G. posielal žalobcu na chodbu, že si to potom vyjasnia. Krátko na to s manželom – žalobcom odišli. V spise bola priložená fotokópia listu, ktorý dal žalobca za stierač auta V.G.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch je priestupkom zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Skutková podstata priestupku je charakteristická štyrmi obligatónnymi znakmi: subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka.

- Subjektom je páchatel' priestupku; subjektom môže byť len fyzická osoba. Podmienkou je deliktuálna spôsobilosť osoby, teda spôsobilosť naplniť svojím konaním všetky znaky skutkovej podstaty priestupku (vek 15 rokov, neexistencia dôvodov vylučujúcich nepríčetnosť),
- Subjektívna stránka predstavuje zavinenie; zavinenie môže byť úmyselné alebo z nedbanlivosti; na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie hoci len z nedbanlivosti, ak zákon nevyžaduje výslovne úmysel,
- Objektom sú vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú chránené zákonom a proti ktorým konanie smeruje,
- Objektívna stránka je daná konaním (komisívnym, omisívnym), následkom a príčinnou súvislosťou medzi konaním a následkom (kauzálny nexus); fakultatívnymi znakmi objektívnej stránky sú čas a miesto konania.

Sankciou, t.j. následkom za priestupok je pokarhanie, pokuta, zákaz činnosti a prepadnutie veci (§ 11 ods. 1 zákona o priestupkoch). Pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Skutková podstata priestupku proti občianskemu spolunažívaniu je zakotvená v ustanovení § 49 zákona o priestupkoch. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zaoberal skutkovou podstatou priestupku podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, pretože sa vzťahuje na predmetnú právnu vec. Podľa citovaného ustanovenia sa priestupku dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví,

nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním. Za takýto priestupok je možné uložiť pokutu do 100 € (pôvodne 3000 Sk).

Subjektom priestupku podľa citovaného ustanovenia môže byť každá osoba. Subjektívnu stránku tohto priestupku je úmyselné zavinené konanie, ktoré sa prejavuje vo vyhrážaní sa ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním. Objektom, t.j. chráneným spoločenským vzťahom, je občianske spolunažívanie; objektívnu stránku tvorí konanie subjektu, narušenie občianskeho spolunažívania ako následku a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom, t.j. že konanie priestupcu viedlo k narušeniu občianskeho spolunažívania.

Na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku – subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka (kumulatívne). V prípade, žeby čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno potom hovoriť o priestupku. Ak pri niektorej časti skutkovej podstaty existujú pochybnosti o jej existencii a nebola preukázaná nado všetku pochybnosť, uplatní sa zásada in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného). V predmetnej právnej veci bol podľa názoru odvolacieho súdu presne a nado všetku pochybnosť zistený skutkový stav, ktorý viedol k objasneniu priestupku a jeho skutkovej podstaty:

- priestupku sa dopustil M. V., t.j. žalobca (subjekt),
- žalobca koncom apríla 2006 nadával V. G., že je tyran manželiek a zlodej manželiek, dňa 2.mája 2006 dal V. G. za stierač jeho auta list s tromi nápismi „F. V. G. zlodej a tyran manželiek“, totožný nápis dal aj na dvere fotoateliéru V.G., t.j. iným hrubým správaním úmyselne narušil občianske spolunažívanie (subjektívna stránka),
- predmetom ochrany bolo občianske spolunažívanie (objekt),
- žalobcovým konaním bolo narušené občianske spolunažívanie (objektívna stránka).

Odvolací súd konštatuje, že žalobca takto zistený skutkový stav nespochybnil; sám uviedol, že sa uvedeného konania dopustil. Neobstojí námietka žalobcu uvedená v odvolaní, že nápis na ateliéri a za stieračom auta smeroval proti obchodnému menu V. G. a nie proti jeho osobe. Každé podanie treba posudzovať podľa jeho obsahu (§ 19 ods. 2 Správneho poriadku). V predmetnej právnej veci žalobca svoje konanie odôvodnil tým, že V. G. mu rozbija manželstvo, kradne mu manželku, ktorej rozpráva, že nebol vo väzení, žalobca však vie, že bol podmiennečne odsúdený za týranie vlastnej manželky. Chce len toľko, aby V. G. dal jeho manželke aj im všetkým pokoj. Z uvedeného vyplýva, že jeho konanie smerovalo proti fyzickej

osobe V. G. a nie proti právnickej osobe, resp. obchodnému menu V. G. ako živnostníka.

Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou žalobcu ohľadom podpisu na rozhodnutí bývalého Krajského úradu v Prešove, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. 2006/06546/02/Cm zo dňa 17. augusta 2006, ktorá mohla viesť k spochybneniu, či rozhodnutie podpísala kompetentná osoba v zmysle ustanovenia § 47 ods. 5 Správneho poriadku (v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby; rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby; osobitné právne predpisy môžu stanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia).

Na rozhodnutí je ako osoba oprávnená rozhodovať uvedený JUDr. P. D., vedúci odboru všeobecnej vnútornej správy na bývalom Krajskom úrade v Prešove. Nad menom je uvedený nečitateľný podpis s uvedením, že ide o podpis v zastúpení. Z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že vedúci odboru JUDr. P. D. listom zo dňa 6. apríla 2005 poveril v zmysle ustanovenia § 58 písm. c) zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov vo vtedy účinnom znení Mgr. A. S. na zastupovanie v čase jeho neprítomnosti v rozsahu všetkých práv a povinností spadajúcich do kompetencie predstaveného – vedúceho odboru všeobecnej vnútornej správy a platí v plnom rozsahu. Mgr. A. S. s poverením na zastupovanie súhlasil, čo vyjadril svojím podpisom. Vedúci odboru všeobecnej vnútornej správy bývalého Krajského úradu v Prešove v dňoch 16. augusta 2006 až 31. augusta 2006 čerpal riadnu dovolenku; napadnuté rozhodnutie v predmetnej právnej veci bolo vydané dňa 17. augusta 2006, t.j. v čase neprítomnosti JUDr. P. D. Jeho zástupcom bol Mgr. A. S., ktorý napadnuté rozhodnutie v jeho zastúpení aj podpísal. Vychádzajúc z uvedených skutočností bolo napadnuté rozhodnutie bývalého Krajského úradu v Prešove podpísané oprávnenou osobou v súlade s ustanovením § 47 ods. 5 Správneho poriadku ako aj § 58 písm. c) zákona o štátnej službe v znení účinnom do 31. mája 2006 a spĺňa formálne znaky rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 47 ods. 5 Správneho poriadku.

Správne orgány oboch stupňov riadne zistili skutkový stav veci, a to v súlade s ustanovením § 3 ods. 4 a § 32 Správneho poriadku. Prvostupňový správny orgán podľa ustanovenia § 74 ods. 1 zákona o priestupkoch nariadil ústne pojednávanie vo veci priestupku na deň 31. mája 2006, na ktoré boli predvolaní žalobca, jeho manželka Mgr. Ľ. V. ako svedkyňa a V. G. ako oznamovateľ – poškodený. Prvostupňový aj druhostupňový správny orgán sa správne vysporiadali s výpoveďami uvedených osôb, dôkazy vyhodnotil v zmysle ustanovení § 34 ods. 5 Správneho

poriadku, nekonali jednostranne, ako namieta žalobca. Správne orgány oboch stupňov teda správne vyhodnotili skutkový a právny stav a na vec aplikoval správne právne predpisy (zákon o priestupkoch, Správny poriadok).

Vychádzajúc z uvedeného krajský súd správne posúdil vec po právnej aj skutkovej stránke, keď žalobu žalobcu zamietol, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 14/2007-51 zo dňa 11. decembra 2007 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22.apríla 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová